

Do Sejmu wpłynął poselski projekt dotyczący szkolnych dzienników elektronicznych.

Celem projektu jak wskazano w uzasadnieniu jest wprowadzenie wprost do ustawy zakazu pobierania od ucznia i rodzica jakichkolwiek opłat za dostęp do dziennika elektronicznego i za korzystanie z jego funkcjonalności w zakresie dotyczącym danego ucznia – niezależnie od tego, kto opłatę pobiera i niezależnie od kanału dostępu.

Po pierwsze, do słowniczka ustawowego w art. 4 zaproponowano dodanie pkt 45 zawierającego definicję systemu dziennika elektronicznego. Definicja obejmuje system teleinformatyczny wykorzystywany przez szkołę lub placówkę do prowadzenia dokumentacji w postaci elektronicznej wraz ze wszystkimi kanałami dostępu do przetwarzanych w nim danych. Objęcie definicją strony internetowej, aplikacji mobilnej i usługi powiadomień przesądza, że regulacja odnosi się do systemu jako całości, a nie do wybranego sposobu korzystania z niego.

Po drugie, dodaje się art. 47a, który:

1. przenosi zasadę bezpłatności z poziomu rozporządzenia na poziom ustawy i rozszerza ją z „wglądu” na „dostęp” i korzystanie z funkcjonalności systemu w zakresie dotyczącym danego ucznia (ust. 1);
2. wprowadza zasadę równoważności kanałów dostępu, przesądzając, że aplikacja mobilna i powiadomienia nie mogą oferować węższego bezpłatnego zakresu niż strona internetowa, oraz zakazuje pozornych ograniczeń, takich jak opóźnianie aktualizacji danych znoszone za opłatą (ust. 2);
3. zamyka drogi obejścia zakazu przez świadczenia pośrednie, w tym składki zbierane za pośrednictwem rady rodziców, oraz przez warunkowanie dostępu zgodami marketingowymi (ust. 3 i 4);
4. zakazuje prezentowania reklam w kanałach dostępu udostępnianych dzieciom rodzicom oraz wykorzystywania danych z dziennika do celów marketingowych (ust. 5);
5. wprowadza klauzulę zachowania stanu posiadania, zakazującą ograniczania zakresu funkcjonalności dostępnych uczniom i rodzicom w stosunku do stanu z dnia 1 sierpnia 2026 r., z możliwością uzyskania zgody ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w przypadkach uzasadnionych bezpieczeństwem systemu, ochroną danych osobowych, zmianą przepisów, zastąpieniem funkcjonalności rozwiązaniem równoważnym albo znikomym zakresem korzystania z niej (ust. 6 i 7);
6. wprowadza sankcję cywilnoprawną w postaci nieważności postanowień umownych i obowiązku zwrotu opłaty (ust. 8 i 9);
7. przesądza, że naruszenie zakazu przez przedsiębiorcę jest bezprawnym działaniem godzącym w zbiorowe interesy konsumentów, co otwiera drogę do postępowania przed Prezesem UOKiK bez tworzenia nowego aparatu kontrolnego (ust. 10);
8. nakłada na dyrektora szkoły obowiązek corocznego informowania rodziców o zakresie bezpłatnego dostępu (ust. 11).

Źródło: orka.sejm.gov.pl